

[Egon Jensen.]

et forslag til forhøjelse af lejeværdien. Anderledes kan jeg ikke opfatte det.

Så megen iver, som man har på parcelhusområdet, har man åbenbart ikke, når det gælder det almenyttige boligbyggeri, efter den besvarelse, vi i går fik fra boligministeren, hvor man ikke rigtig ved, hvor man skal stå, og hvor man ikke rigtig vil erkende de vanskeligheder, der ligger her. På det almindelige boligbyggeris område er det vel i nok så høj grad også et problem om varmepreiser. Så skal vi i og for sig ikke holde de to ting ude fra hinanden?

Socialdemokratiets og socialistisk folkepartis vedtagne love om parcelhusbeskatningen havde jo kun til hensigt at ajourføre lejeværdien, ikke mindst i betragtning af, at boligforliget udløb med udgangen af 1973. Den oprindelige hensigt med vore skattelove er jo, at lejeværdien skulle ansættes til den leje, som man kunne få ind ved en normal udlejning af et parcelhus. Den tidligere regerings forslag opfyldte langtfra dette formål, men havde til hensigt at ligestille ejere af eget hus og lejere i lejebolig, således at man ikke skulle spekulere i skattefordele, og man skal jo ikke glemme, at gevinster i parcelhuset tilfalder ejeren, mens lejerer ikke har tilsvarende fordel. Man kan i hvert fald ikke med rimelighed beskyldte socialdemokratiet for at jage parcelhusejerne, og hvorfor skulle vi egentlig gøre det? Der er vel aldrig bygget så mange parcelhuse som netop i perioder, hvor socialdemokratiet har været med i regeringsledelsen eller haft regeringen.

Regeringens forslag går ud på at fastlåse lejeværdien til det, den var i 1973, og det er selvfølgelig også det nemmeste bare at lade det være, som det var. Det betyder et indkomsttab for stat og kommune i forhold til det finanslovsforslag, som er fremsat, og så må man altså skaffe pengene på en anden måde, medmindre man vil spare sig til lettelser for en bestemt befolkningsgruppe. Men hvor er egentlig venstres store løfter både på boligområdet og på skatteområdet, det, som man sagde så tydeligt og skar ud i pap under valgkampen før valget den 4. december? Det er, ligesom om der ikke rigtig, er blevet meget tilbage heraf.

Vore tanker på parcelhusområdet er jo, og det vil jeg gerne gentage, at vi gerne ser og helst ser, at man efterhånden aftrapper

både lejeværdi og overskud og underskud på ejendomsskemaet, så vi efterhånden bliver fri for dette gule eller grønne ejendomsskema, som skaber en række problemer for mange mennesker. Men for venstres vedkommende er det kun tanker. Der sker bare det, at man fastlåser, og hvornår vi så får en løsning, kender vi ingenting til.

Dernæst ligger det jo sådan, at det forslag, regeringen har fremsat, er så administrativt besværligt, at der vil være et parti i denne sal, der vil sige, at nu får vi noget mere af det, som vi helst ikke skal have. Jeg skal ikke nævne det parti eller andre ved navn. Men hvornår kommer man med et forslag? Hvornår har finansministeren tænkt sig at fremkomme med et forslag i folketinget, så vi ved, hvad venstres inderste tanker er ud over dette at lade stå til og lade det være ved det samme?

Regeringsforslaget fastholder standardfradraget på 1 pct. af ejendomsværdien, men maksimalt 2.000 kr., og det synes vi er rimeligt. Men centrum-demokraterne ønsker åbenbart, at standardfradraget skal op på 5.000 kr. Det sidste kan i hvert fald kun være til fordel for et fåtal af parcelhusejere, og man må vel sådan i sine inderste tanker gå ud fra, at dette forslag tages tilbage, hvis regeringens forslag mod forventning skal blive vedtaget.

De konservatives forslag ligger mere på linje med S-SF's tanker, i hvert fald i den henseende, at man beregner lejeværdien på basis af 15. alm. vurdering. Når det er sagt, må jeg tilføje, at så er linjen måske knap så tydelig, idet man opererer med 2 pct. og op til 2½ pct. i 1976 for de første 500.000 kr. og derefter 5 pct. af resten. Det må jeg i sandhed sige er en forøring til de store parcelhuse, til dem med de høje værdier, der låner penge til 12-13 pct., som de trækker fra, men skal kun medregne 5 pct., hvor det efter S' og SF's lovforslag skulle være 8 pct., så der var mere rimelighed i det.

Men altså, hvis der er en linje, så er det kun i den forstand, at man bruger 15. alm. vurdering. Procenterne er efter vor opfattelse ikke spor rimelige.

Der er dog en smule positivt ved regeringens forslag. Det er nemlig bestemmelsen om, at overgrænsen for befodringsfradraget sættes op fra 3.500 kr. til 4.500 kr. mod en hævnning af bundbeløbet fra 700 kr. til 900